

This project is funded by the European Union's Rights, Equality and Citizenship Programme (2014-2020)

Participation for Protection - P4P

Bevraging van kinderen en jongeren in zes landen: België, Duitsland, Noord-Ierland, Oostenrijk, Republiek Ierland en Roemenië

Samenvattend rapport van de resultaten

**QUEEN'S
UNIVERSITY
BELFAST**

**CENTRE FOR
CHILDREN'S
RIGHTS**

**FACULTATEA DE SOCIOLOGIE ŞI
ASISTENŢĂ SOCIALĂ**
Universitatea Babeş-Bolyai

Ludwig Boltzmann Institute
of Human Rights
Research Association

Hochschule RheinMain

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

NUI Galway
OE Gaillimh

- UNESCO Chair in Children, Youth and Civic Engagement Ireland
- CHILD AND FAMILY RESEARCH CENTRE

KU LEUVEN

**include
YOUTH**

**The University of
Nottingham**

DISCLAIMER: The content of this report represents the views of the author only and is his/her sole responsibility. The European Commission does not accept any responsibility for use that may be made of the information it contains.

Samenvatting van de belangrijkste bevindingen

In het onderzoek werd gevraagd wat kinderen en jongeren weten over geweld en of ze weten naar wie ze moeten gaan als ze hulp nodig hebben. Er waren ook enkele vragen over wat kinderen en jongeren het nuttigst zouden vinden als ze wel om hulp zouden vragen.

De definitie op het informatieblad luidde als volgt:

'Geweld betekent: lichamelijk of geestelijk geweld, verwondingen of mishandeling, niet zorgen voor kinderen, slechte behandeling, het gebruik van kinderen om geld te verdienen en seksueel misbruik.'

1. Kenmerken van de respondenten

1.274 kinderen en jongeren tussen 8 en 18 jaar vulden de vragenlijst in (46% tussen 8 en 12 jaar, 52% tussen 13 en 18 jaar en 2% gaf geen antwoord).

Iets meer dan de helft van de respondenten waren van het vrouwelijk geslacht (51%), 44% mannelijk, 2% gaf aan noch man noch vrouw te zijn en de rest wilde het niet zeggen (2%) of antwoordde niet (1%).

2. Definitie van geweld

De respondenten gaven het vaakst aan dat fysieke handelingen een voorbeeld van geweld was (79%), gevolgd door seksueel misbruik (69%). Slechts ongeveer een derde (36%) identificeerde verwaarlozing van kinderen als een voorbeeld van geweld (Tabel 1).

Meer meisjes dan jongens definieerden alle gegeven voorbeelden als geweld. Dit was vooral het geval bij seksueel misbruik (respectievelijk 78% en 60%).

Meer jongeren (13-18 jaar) dan kinderen (8-12 jaar) omschreven de gegeven voorbeelden als geweld. Opnieuw was het verschil het meest opmerkelijk voor seksueel misbruik, waarbij 78% van de kinderen en 60% jongeren aangaven dat dit een voorbeeld van geweld is.

Op de vraag met welk soort geweld kinderen waarschijnlijk te maken krijgen, kiest 71% van de respondenten voor fysiek geweld, gevolgd door emotioneel geweld (63%). Uitbuiting werd het minst geselecteerd (35%).

Tabel 1: Voorbeelden van geweld

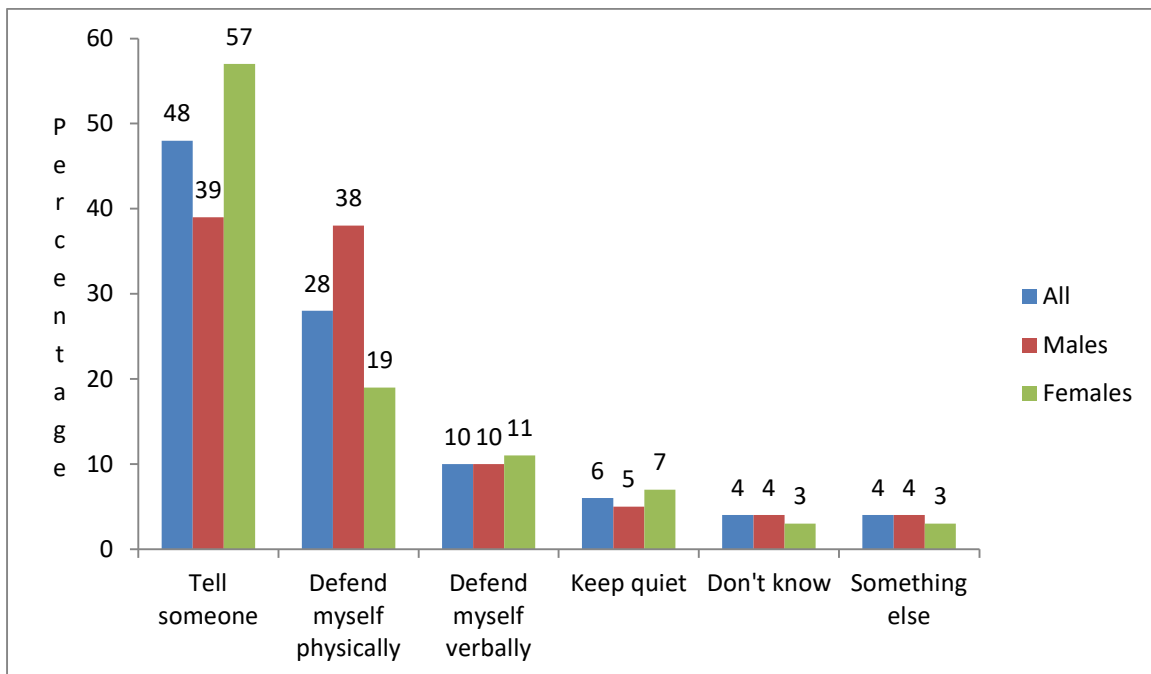
Wat zijn volgens jou voorbeelden van geweld?	Ja %	Neen %	Weet niet %	Totaal %
Een kind dat fysiek wordt geslagen of gestraft (fysiek misbruik)	79	13	8	100
Een kind dat ergens wordt aangeraakt waardoor het zich ongemakkelijk voelt (seksueel misbruik)	69	19	12	100
Een kind dat wordt gebruikt (of gedwongen) om geld te verdienen (uitbuiting)	62	25	13	100
Een kind dat wordt uitgescholden of belachelijk gemaakt (emotioneel)	49	37	14	100
Een kind dat niet goed wordt verzorgd (verwaarlozing)	36	44	20	100

*Ontbrekende waarden varieerden van 15-26 gevallen en zijn uitgesloten van de percentages in de tabel

2. Meest waarschijnlijke reactie indien ooit te maken krijgen met geweld

Op de vraag wat ze zouden doen als ze ooit geweld zouden meemaken, zei iets minder dan de helft van alle respondenten (48%) het aan iemand te vertellen. Daarna volgde fysieke verdediging (28%). Slechts een klein aantal kinderen gaf aan het aan niemand te vertellen (6%)¹. Zoals te zien is in Figuur 1, zijn er duidelijke verschillen tussen meisjes en jongens: 57% van de eerste groep tegenover 39% van de tweede groep zegt het aan iemand te vertellen. Daarentegen gaven meer jongens (38%) dan meisjes (19%) aan dat ze zich fysiek zouden verdedigen.

Figuur 1: Wat zou je het meest waarschijnlijk doen als je ooit te maken zou krijgen met geweld?

¹ 115 respondenten hebben niet geantwoord of meer dan één antwoord geselecteerd en hun antwoorden zijn buiten de analyse gehouden.

3. Bronnen van hulp en ondersteuning bij geweld

De belangrijkste bronnen waar de respondenten hulp zouden zoeken als ze geweld zouden ondervinden, waren iemand binnen de familie, vrienden of een leraar. Als het geweld echter in de publieke ruimte zou voorvallen, was de tweede bron van hulp, naast ouder/voogd/ander familielid, de politie. Slechts ongeveer 4% van de respondenten zei dat ze geen hulp zouden zoeken als ze slachtoffer van geweld zouden worden.

4. Waarom denken respondenten dat kinderen en jongeren niet om hulp vragen?

De respondenten werd gevraagd wat volgens hen kinderen en jongeren ervan weerhoudt om hulp te zoeken als ze geweld zouden ervaren. De top vijf van de gekozen opties wordt in Tabel 2 gepresenteerd. Denken dat het de situatie zou verergeren (66%) werd het meest aangeduid, gevolgd door de bezorgdheid dat de persoon er achter zou komen (55%).

Tabel 2: Waarom denken respondenten dat kinderen en jongeren niet om hulp vragen?

Reden	Geselecteerde top 5 %
Ze zouden bang kunnen zijn dat het de dingen alleen maar erger zou maken of dat ze nog meer geweld zouden ervaren	66
Ze denken misschien dat de persoon erachter zou komen	55
Ze schamen zich of worden in verlegenheid gebracht	40
Ze weten misschien niet waar ze hulp kunnen krijgen	38
Ze denken misschien dat niemand hen zou geloven	33

5. Leren hoe je hulp kunt krijgen

Kinderen en jongeren werd gevraagd naar de beste manier waarop personen van hun leeftijd zich kunnen informeren over advies en ondersteuning als ze geweld meemaken (Tabel 3). Bij elke antwoordoptie konden ze aanduiden of ze het er, in mindere of meerdere mate, mee eens of oneens waren. Bijna driekwart (73%) duidde de school aan als beste bron op school, waarbij het zoeken naar hulp of steun werd aangeleerd door leerkrachten, gevolgd door op iemand anders op school, maar niet leerkrachten (60%). Sociale media-sites werden het minst aangeduid als beste manier (29%).

Er waren zeer weinig genderverschillen, behalve dat meer meisjes (42%) dan jongens (32%) vonden dat er hulp beschikbaar moest zijn via tijdschriften, folders of posters. Er waren echter enkele opmerkelijke leeftijdsverschillen. Veel meer jongeren (13-18 jaar) dan kinderen (8-12 jaar) waren het er volledig mee eens of mee eens dat informatie of hulp moet komen van sociale media-sites (respectievelijk 39% en 19%), van een website waar je informatie kunt opzoeken (respectievelijk 61% en 41%) bij clubs voor vrijetijdsbesteding (respectievelijk 42% en 28%) en via tijdschriften/folders/posters (respectievelijk 46% en 28%).

Tabel 3: Beste informatiebronnen waar je advies en ondersteuning kunt krijgen

Wat zijn de beste manieren waarop kinderen kunnen leren hoe ze informatie of hulp kunnen krijgen als ze te maken krijgen met geweld?	% zegt volledig mee eens of mee eens
Op school aangeleerd door leerkrachten	73
Aangeleerd op school maar niet door leerkrachten	60
Website waar je je probleem kunt invoeren en advies ontvangt	56
Website waar je informatie kunt opzoeken	52
Vrienden en leeftijdsgenoten	45
Tijdschriften, folders, posters	37
Clubs voor vrijetijdsbesteding zoals sport-, muziek-, kunst-, jeugdclubs, enz.	36
Sociale media-sites zoals Facebook of Instagram	29

6. De beste bron van hulp

Van alle mogelijke manieren om hulp te krijgen, werd aan de respondenten gevraagd om diegene te kiezen die zij het beste vonden². Acht van de tien respondenten vonden dat de beste manier om informatie te krijgen was om met iemand persoonlijk (72%) of via telefonische hulplijnen (8%) te praten en dit was het geval, ongeacht het geslacht. Bij de oudere leeftijdsgroep werd het met iemand persoonlijk spreken echter gevolgd door websites (8%).

7. Het beste type van persoon om kinderen en jongeren te helpen

Naast de beste bronnen van hulp werd de respondenten ook gevraagd welke eigenschappen die mensen die kinderen en jongeren die geweld ervaren helpen, volgens hen moeten hebben. Zij kregen een lijst van negen eigenschappen en uit Figuur 2 blijkt dat de respondenten de volgende eigenschappen het belangrijkste vonden: iemand die luistert en kinderen en jongeren serieus neemt (71%), iemand die kan helpen om het te doen stoppen (65%) en iemand die het privé kan houden zolang dit kan (56%).

² 134 respondenten hebben niet geantwoord of meer dan één antwoord geselecteerd en hun antwoorden zijn niet in de analyse opgenomen.

